

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

14 De raptu, & raptoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

Probabilem. Sic Syluester videtur sentire ex Paludano *vbi supra*. patet: quia tunc ipsa non petit, aut procurat velum, sed solum permittit sibi dari, nimirum; quia parentes ignari corruptionis procurant, & virgines, aut aliquo modo cogunt, vt fiat monialis, & ea aliter commode se exulare non poterit, nisi delictum suum prodar.

Secundò queritur, An si Prælatus, cuius est velum virginis concedere, sciret occurrere corruptionem puellæ, alioqui occultam, licet possit velum ei concedere publice, cum publice velum petunt? Respondeo, ex Syluestro, & Paludano *vbi supra*, quod tunc non potest licite eam à velo repellere, quia se, veretur magnum scandalum, & infamia puellæ.

Tertiò queritur, An puella ante, vel post consecrationem occultè corrupta carne, teneatur abstinere ab officiis, quæ secundum morem, & instituta Religionis & dedicata sunt virginibus consecratis? Dico Primò, quoniam sciret potest dispensationem petere ab Episcopo, vel Prælato, vt illa officia rectè exerceat, debet procurare, & petere: in hoc enim potest Episcopus dispensare. Syluest. *vbi supra*. Secundo, dum non potest à Prælato dispensationem habere, & probabile incurrat periculum scdali, aut infamiae, tunc non peccat officia illa faciendo; quia instituta Ecclesiastica non obligant cum tunc detrimunt. Tertiò, quando commode, siue se indolo, & iustitia potest abstinere ab illis officiis, debet abstinere.

Quartò queritur, Qui si remedijs erit, cum passim velint consecrationis inscipiant puellæ, & moniales ante corruptæ occultè? Respondeo, eas peccare, si sponte sua petunt, aut procurant, vt dixi: excusantur tamen si bona fide putant se non peccare in petendo, procurando, & accipiendo: quia putant non esse peccatum, si id petant, procurant, & accipiant occultè. Secundo, si sponte sua non petunt, aut non procurant, aut non accipiunt, sed tantum permittunt sibi dari velum virginum, nè scandalum, aut infamiam incurrant, tunc non peccant, vt dixi *supra*.

Quintò queritur, Quid remedijs erit adhibendum, iis quæ sunt corruptæ occultè, & passim exercent officia destinata virginibus? Respondeo, in primis, si inuincibiliter ignorant se peccare in exercendo ea officia, & admonitio nostra nihil proderit, aut quia ipse, admonita nihil curabunt, aut quia commode eis remedium adhiberi non potuit sine scandalo, aut sine infamia, relinquenda sunt in bona fide, quam habent. Secundo, si culpabiliter ignorant, tunc admonenda sunt, vt vel dispensationem petant, vel nè se offerant ad illa officia exercenda, instituta, aut iuxta Monasterij regulas, & instituta coactæ, vel nisi quando scandalum, aut infamia oritur ex hoc, quod ipsæ ea officia non faciant.

De Pænis, quæ ex Stupro incurruntur.

CAPVT XIII.

PRIMO notandum ex *cap. 1. & cap. 2. de Adulter. Iure Canonico* communi, qui virginem seducit, & stuprat, eam teneatur accipere in uxorem, insuper tenetur illam dotare iuxta qualitatem illius, vt dissoluto Matrimonio per mortem viri, habeat illa, vnde possit iterum nubere, aut sustentari. Sed de hac pœna, quoniam pertinet ad materiam restitutionis, agemus in *septimo præcepto in Tract. de restitutione proueniens ex delictis*.

Secundò notandum: Iure communi Civili stuprator si erat persona honesta, puniebatur olim confiscatione dimidiæ partis bonorum, & relegatione: si vilis persona, verberabatur, & relegabatur, *Instit. de Publicis Iudic. §. 2.*

Tertiò notandum, Clericus virginem deflorans, Iure Canonico deponitur, vt notat Panormit. *In cap. ut si Clericus. Moral. Pars 3.*

rici de Iudic. & allegat cap. Si quis Clericus dif. 8. & capit. Lator. 1. quæst. 7. est igitur Stuprum committum à Clerico, delictum depositione dignum, vt docet Bernar. Diaz *in Practica Criminali Canonica. cap. 77.* & Paulus Grillan. *de Pænis omnifariam coitus. c. 7.* Insuper Clericus virginem deflorans, condemnatur ad dotandam eam.

Dubium, An Clericus, qui stupravit Virginem absque vi, & seductione, sed sua sponte consentientem, mereatur depositionis pœnam? Respondeo, nihilominus mereri; quoniam hæc pœna non solum imponitur propter vim illatam femine, sed propter probationem ipsius delicti, quantumuis voluntarij.

De Raptu, & Raptoribus.

CAPVT XIV.

PRIMO notandum, Raptum esse, quando femina aliqua, vel ipsa reuente, vel parentibus illius, vel illis sub quorum cura est, iniuria, abducat ab aliquo loco ad contrahendum cum illa Matrimonium, vel ad libidinosè vrendum illa. Sic colligitur ex *l. 1. c. de Raptu Virginum, & ex l. Raptori, de Episcopis, & Cleric. & ex Iure Canonico. 36. qu. 1. c. Lex illa, & ex S. Thoma 2. 2. qu. 154. & communiter omnes.*

Secundò notandum, Raptum esse, si violentia inferatur patri, etiam si non femine. Item si femine, etiam si non patri. Item si violentia inferatur femine, siue viduæ, siue maritæ, siue monialis, vt docet Sanct. Thomas *loco citato*.

Primò queritur, An sit Raptor, si quis sponsus per verba præsentis temporis, vel futuri rapit sponsam suam ex consensu ipsius sponsæ, iniuria tamen parentibus sponsæ? Respondeo, Iure Civili eum esse raptorem; Iure autem Canonico non esse, vt colligitur ex *capitulo. eum causis, de Raptoribus, & docet ibi Panormitan. communiter receptus*. Si tamen abducatur consentiens non ad consummandum matrimonium cum ea, sed ad fornicariè vrendum eam, tunc est raptor, etiam in Iure Canonico, vt ait idem Panormitanus communiter receptus.

Secundò queritur: An hodie post Concilium Tridentinum, Raptor sit secundum Ius Canonicum, qui abducat sponsam, cum qua sponsalia per verba futuri temporis contraxit, à domo parentum, etiam si abducat eam consentientem, & ad consummandum cum ea matrimonium? Ratio dubitandi est, quia ex Concilio Tridentino *Sess. 24. cap. 10.* Matrimonia clandestina hodie sunt irrita. Item ex eodem Concilio *eadem Sess. & cap.* Matrimonium inter raptorem, & raptam est irritum, dum rapta est in potestate raptoris? Respondeo primò, si raptor consensu puellæ abducat sponsam ad celebrandum matrimonium cum ea iuxta circumstantias constitutas à Concilio Tridentino, nimirum præsentem Parocho, aut alio Sacerdote de consensu illius, vel Ordinarij, & præsentibus duobus testibus; tunc non incurrit pœnas raptoris; quia tunc non celebrat matrimonium clandestinum; quod sit prohibitum ab Ecclesia, sed celebrat illud secundum ritum, & morem statutum ab Ecclesia. Secundo, hoc matrimonium sic celebratum, non est irritum in Concilio Tridentino, *Sess. 24. cap. 6.* quia Concilium solum rescindit matrimonium inter raptorem, & raptam, quando rapta est in potestate raptoris contra voluntatem ipsius rapte. Item quando rapta est puella ad celebrandum cum ea matrimonium clandestinum. Item, quando rapta est ad fornicariè vrendum eam.

Tertiò queritur, An sit raptor, qui abducat à domo parentum sponsam suam, cum qua contraxit sponsalia per verba futuri temporis, si abducat eam contra voluntatem ipsius sponsæ, etiam ad consummandum matrimonium cum ea? Respondeo, eum esse raptorem, quia violentiam inferit puellæ, & parentibus eius.

Quartò quaeritur, An sit raptor, qui abducit à domo parentum Puellam, cum qua contraxit matrimonium raptum, non consummatum, si abducatur eam contra voluntatem ipsius Puellae, volentis vti spatio duorum mensium sibi à iure concessio, ante consummationem matrimonij: Dico esse raptorem; quia cum sponsa iure suo utatur, maritus illi violentiam infert ad opprimendum eam.

De penis Raptorum.

CAPVT XV.

PRIMO notandum. Iure civili communi raptorem mulieris honestae, hoc est, quae non impudice viuit, siue mulier, siue virgo, siue vidua, siue coniugata, siue soluta sit, puniri pena mortis. Eadem item pena puniuntur, qui comitantur Raptorem, & qui adiuant eum in ipso delicto raptus. Item peccatur impunè parentibus mulierum raptarum, & consanguineis eorum, & Tutoribus, ac Curatoribus, occidere raptorem, & comites, & adiutores eorum deprehensos in ipso delicto, modo sufficienter constet eis delictum ipsorum. Item si mulier rapta sit ingenua, tam raptor, quam comites eius amittunt omnia bona sua, & applicantur mulieri raptae, aut monasterio: si rapta sit Monialis, dummodo rapta non consentiat in matrimonio cum raptore: quod si consentiat, applicantur Parentibus raptae, quod si illius Parentes consenserint, Fisco. Haec omnia habentur in l. Raptores. C. de Raptu Virginum. Et Anthen. de Raptu Mulierum. Collat. 9. Et l. Raptores. C. de Episcopis Et Clericis. Et s. Item Lex Julia. Institutum. de Publico Iudicio. Quando verò raptus est mulieris, quae non viuit honestè, & pudice, tunc iure non est pena constituta, sed raptor arbitraria pena puniatur.

Secundò notandum, Secundùm Ius Canonicum Raptor puniatur pena seruitutis: efficitur enim seruus mulieris raptae, cum facultate tamen seipsum redimendi, soluendo pro libertate pretium competentis, quando raptor est mulier contra voluntatem eius: quando verò consensu ipsius mulieris abducitur à domo paterna, sit seruus parentis illius mulieris, cum facultate eum redimendi le pretio competentis dato. cap. de Raptu Virginum. 30. quaestio. 1. Item tam raptor, quam ipsius fautores incidunt in penam excommunicationis non latae, sed ferendae, vt Auctores communiter docent. cap. 1. Et sequentibus eadem causa. Quaestio. 11. & affirmat Syluester verbo Luxuria. quaestio. 6. & Caietanus 2.2. quaestio. 154. articulo. 7. ad tertium dubium.

Tertio notandum, In Concilio Tridentino, Session. 24. cap. 6. sancitum est, vt matrimonium sit irritum inter raptorem, & raptam, interim dum rapta est in potestate raptoris, quousque separetur à potestate illius: & in loco tuto, & libero constituta libere consentiat. Item Concilium ibidem statuit, vt tam raptor, quam fautores eius sint ipso facto excommunicati, & perpetuo infames, & omnium dignitatum incapaces. quod si Clerici fuerint, de proprio gradu decedant. Item statuit, vt siue raptor cum rapta matrimonium contrahat, siue non, teneatur eam dotare decenter arbitrio Iudicis.

Dubium est, An similiter sponsalia facta inter raptorem, & raptam, interim dum rapta est in potestate raptoris, sint irrita? Responsum est à Cardinalibus deputatis ad respondendum dubijs circa Conc. Tridentina. esse irrita, & inualida.

De Oppressoribus feminarum.

CAPVT XVI.

PRIMO notandum, Differentiam esse inter raptorem mulierum, & Oppressorem pudicitiae eorum. Nam potest esse raptor, qui sit oppressor; & e contra, potest esse oppressor, qui sit raptor. Verbi gratia. Si quis abducatur puellam à domo parentum, ex consensu ipsius puellae ad copulam fornicariam, tunc est raptus sine vi illata pudicitiae ipsius. Item potest esse oppressor, qui sit raptor, vt si quis vi abutatur fornicia in obliquo loco deprehensa sine hoc, quod abducatur eam à domo paterna, vel aliquo loco, vbi sit minima sit. Oppressor igitur est mulieris, qui vim infert pudicitiae eius, abutendo ea ad turpitudinem: Raptor verò est, qui mulierem abducit à domo parentum, vel loco, vbi est, vt vel copulam fornicariam cum ea habeat, vel matrimonium cum ea contrahat.

Secundò notandum, Qui opprimit feminam absque rapto commissio, iure communi civili non puniatur pena mortis, sed pena deportationis, & amissionis omnium bonorum, si sit femina honestè viuens. s. Lex Julia. Institutum. de Publico Iudicio. Si verò non honestè viuat, puniatur arbitraria pena Iudicis.

De peccatis Luxuriae contra naturam in generali.

CAPVT XVII.

PRIMO notandum, quinque in generali dici peccata Luxuriae contra naturam. Primum, quando non seruatur in copula carnali persona debita eiusdem generis, siue speciei, sed est coitus cum bestia, & dicitur Bestialitas. Secundò, quando non seruatur serus, & dicitur Sodomia. Tertio, quando non seruatur debita pars, siue instrumentum ordinatum à natura ad copulam, vt si sit coitus cum femina extra vas debitum. Quarto, quando non seruatur modus debitus à natura praescriptus, vt dicemus infra. Quintò, quando semen emittitur, & pollutur quis. Sancti Thomas 2.2. quaestio. 154. articulo. 11. communiter receptus.

Secundò notandum, Haec peccata dici contra naturam, quia licet omne peccatum sit contra rationem rectam humanam, & proinde contra naturam: haec tamen peccata non solum sunt contra rectam rationem, sed etiam contra ordinem naturalem in bellis constitutum. Caietanus 2.2. quaestio. 154. articulo. 11.

Primo quaeritur, An quinque ista peccata contra naturam, sint specie inter se distincta? Respondeo, esse specie inter se distincta, vt rectè probat Caietanus loco proxime allegato, in responsione ad dubium primum: nam haec quinque peccata specialem, & distinctam malitiam habent contra rectam rationem, vt probat ibidem Caiet.

Secundò quaeritur, An haec quinque peccata specialiter sint in confessione exprimentia? Huius dubij solutio patebit ex quaestione praedicta ex his, quae dicemus de singulis eorum.

Tertio quaeritur, An peccata contra naturam varientur specie ex parte feminae, siue consortis? v. g. coit quis cum cognata, sed coitus est contra naturam extra vas naturale, an sit circumstantia illa, nimirum, quod sit cognata, peccatum contra naturam, varians ita, vt sit necessarium in confessione exprimere, non solum quod fuerit coitus contra naturam extra vas naturale cum femina, sed etiam quod fuerit cum cognata. Item coit masculus cum masculo sodomiam peccatam, & est masculus cognatus. An sit exprimentum in confessione, nõ solum, quod fuerit peccatum sodomiam.